

عنوان مقاله:

رابطه اخلاق و سیاست از منظر حکمت متعالیه

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 3، شماره 9 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین روزبه

عماد افروغ

خلاصه مقاله:

سوال اصلی نوشتار حاضر این است که حکمت متعالیه قوامیافته توسط ملاصدرا، با دستاوردهایی در هستی شناسی مانند اصالت وجود، حرکت جوهری، هدفدار بودن هستی، و دستاوردهایی در انسانشناسی همانند ذومراتب بودن انسان، جسمانیهالحدوث و روحانیهالبقا بودن، آیا با تفسیری که از عالم و آدم به دست میدهد؛ می تواند معرف اخلاق و سیاستی خاص و رابطه میان این دو باشد با روشی تحلیلی - استنتاجی از آثار موجود در حکمت متعالیه به خصوص آثار ملاصدرا، م ی تواند گفت در این مکتب، اخلاقیات، ملکاتی هستند که در سیر حرکت جوهری، توسط افعالی که به مدد قوای سه گانه انجام میشوند، به وجود می آیند. بنابراین، فرضیه نوشتار حاضر آن است که اخلاق، سازنده سیاست و سیاست، پرتو اخلاق است. یافته های مقاله این است که براساس سه مرتبه وجودی و خلقیات ناشی از آن ها، سه نوع مدینه دنیه، فاضله و متعالیه ساخته می شود. هر مرتبه و خلقیات آن مشکک بوده، بالاترین حدی از تکامل دارد که ادب آن مرتبه و مدینه نامیده می شود.

کلمات کلیدی:

حکمت متعالیه، اخلاق، سیاست، مدینه دنیه، مدینه فاضله، مدینه متعالیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857393>

